

باب سی و سوم - در لزوم نصرت اصفیا که بخدمت امرالله قائمند

فصل اول

در لزوم نصرت اصفیا که بخدمت امرالله قائمند

در کتاب مستطاب اقدس میفرمایند قوله تعالی:

"انصروا یا قوم اصفیائی الذین قاموا علی ذکری بین خلقی و ارتفاع کلمتی فی مملکتی اولئک انجم سماء عنایتی و مصابیح هدایتی للخلائق اجمعین." (بند ۱۱۷)

و در لوح عبدالرحیم^۱ بشرویه میفرمایند قوله تعالی:

"مقام دوستان حق بسیار عظیم است هر نفس که بخدمت آن نفوس فائز شود اگر چه بظاهر بفوز ایمان فائز نشده ولكن لدی الرحمن اجر عمل او ضایع نخواهد شد. قد احاط فضل ربک من فی السموات و الأرضین."

حضرت عبدالهءاء جلّ ثنائہ در لوح معاون التجار نراقی میفرمایند قوله جلّ ذکرة:

"شخص مبلغ باید در نهایت تنزیه و تقدیس قیام نماید تا نفس پاکش در قلوب تأثیر کند و جوهر خلوصش در انظار جلوه نماید. ولی مبلغین که حرف و صنایعی ندارند و کسب و تجارتي نمینمایند شب و روز به تبلیغ مشغولند یاران الهی باید از آنان ملاحظه نمایند و طوعاً در نهایت روحانیت اعانتی از آنان بکنند."

و در لوح مبارک مورّخه ۲۷ رجب ۱۳۳۷ که باعزاز احبّای ایران بواسطه حاجی امین نازل شده میفرمایند قوله العزیز:

^۱ عبدالرحیم بشرویه قبل از تصدیق بامر مبارک جعفر نام داشته و خیلی مبغض و منکر بوده. روزیکه بقصد قتل بهائیان از خانه خود در بشرویه خارج میشود ببیکی از احبّاء که کربلائی حاجی بابا نام داشته در کوچه تصادف میکند و با او بمذاکره پرداخته و پس از چندی تصدیق مینماید و بعداً قصد ساحت اقدس کرده پیاده بعگا میروند و هر چند ورود احبّاء بعگا ممنوع بوده جمال قدم جلّ جلاله او را احضار میفرمایند و از میان صفوف سرباز و مستحفظین میگردد و هیچکس او را نمی بیند و در لوح او از لسان عظمت باین معنی تصریح شده قوله تعالی: "ان اذکر اذ دخلت المدينة و اخذ باب السّجن جنود الفجّار طمسنا اعینهم و ادخلناک مقرّ العرش بقدره و سلطان الی ان حضرت لدی الوجه و سمعت نداء ربک العزیز الوهّاب " الخ و لسان عظمت او را عبدالرحیم نامیده و در لوحش هم نازل بقوله تعالی: "اَنَا سَمِينَاکَ بِاسْمِنَا الرَّحِيمِ."

"باید احبّای مدن و قری در نهایت اتّحاد و اتّفاق و خلوص و انجذاب به نشر نفعات الله پردازند. حضرات مبلّغین باید در نهایت خلوص و تمکین و تقدیس و تنزیه در سیر و حرکت باشند و جمیع احبّا باید نهایت رعایت در حقّ نفوس مبارکه صادقانه مجری دارند."

و در لوح بشیر الهی شیراز نازل قوله تعالی:

"امروز اوّل شخص در این نبأ عظیم مبلّغ فصیح و بلیغ است و مقرب درگاه ربّ عزیز حضرات مبلّغین نفوس محترمه اند و سزاوار خدمت و رعایت در جمیع مراتب."

و در لوح دیگر میفرمایند قوله تعالی:

"ای احبّای الهی، الیوم هر نفس مبلّغی مؤید است و مبلّغین صف اوّل مقرب درگاه کبریا و مستمدّ از ملکوت ابدی. لهذا باید احبّای الهی نهایت محبّت و احترام و رعایت را در حقّ مبلّغین مجری دارند و در هر جا وارد گردند سرور و حبور حصول یابد."